چونڊ ڏزائينڊ ڪلام ۽ بيت

چيف سردار محمود خان گهوٽو
المعروف
شهنشاه سخي سردار محمدؒ فقير صوفي القادري السروري
قلندر رحم

Design & PDF Made By:
Sufi Mohammad Arif “Mohyal”

هِتڙي جنهن سڃاتو.هُت بي ديدار ٿيندو،
هِتڙي نہ جنهن سڃاتو.هُت بي انڪار ٿيندو.

جهڙي خيال جيئندين.هُت بي اوئين تون ٿيندين،
سيئي حساب ڏيندين.باطن اظهار ٿيندو.

سِرَ ڪي آهي سڃاڻ.پنهنجو پاڻ ڪي ئي ڄاڻ،
قطرو نہ غير آڻ.فعلن مختيار ٿيندو.

آ دم سندوئي اولو.وهمن وِڌو آ رولو،
پائي بشر جو چولو.ثابت سردار ٿيندو.

صورت جو سانگ ڌاهي.ڪثرت بازي بنائي،
انسان مخزن آهي.اهڙو اقرار ٿيندو،

"محمدڻ" سڃاڻج معني.سا جند جان آهي جانا،
آباد ڪر آستانا.اصلي اسرار ٿيندو.

شهنشاهہ سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو

For more about Hadi Sardar plz visit m.facebook.com/Dargah Mohamad Faqir Ghoto OR
گهوٽڪيءِ جو گهوٽ

مدہوش معرفت میں مستان ہم ہوتا ہوں
ہر ہر ہمہ حیرت میں حیران ہم ہوتا ہوں

شرابی شوق پر ساگر مخمور ھم مستی
چلی کثرت آئی وحدت نوشِ جان ہم ہوتا ہوں

شملا باندھکے شاہی چھوڑوں عناصر جسم کے
اناالحق کا ھو کا ھُلا کے سولی پر نیشان ہم ہوتا ہوں

زاھد کیا جانے اس راز وحدت کو
اُسکا کام ہے کتابوں شرک شادان ہم ہوتا ہوں

"محمدن" مئے جام پی کر اس راز کو نہ کھولو
کیا اندر کیا باہر ھم خوان ہم ہوتا ہوں

چیف سردار محمود خان گھوٹو عُرف سردار "محمدن" فقیر گھوٹو قلندرؒ

سردار محمدڻ فقير گھوٽو

پھرين سانگو سِرَ جو لاهِ
پلي پوءِ عشق کي هٿڙو لاءِ

عشق جيئن منصور ڏي آيو
سفر سوريءَ جو ڪيَڙو سعيو
تون بہ پير اوئين هت پاءِ

عشق پھرين معشوق کي ٽيندو
عاشق پاڻهي سر پوءِ ڏيندو
يجي اوٽ ادب جي آءُ

عشق عنايت افضل اعليٰ
ايندا بهادر بيسِر بالا
هڪ خام خوديءَ کي ڪاءُ

عشق الاهي ڪم آ شاهي
مرد ايندا مهمير کي ماهي
جهڙي تهڙي جي ناهي جاءِ

عشق امام حسينؑ جو آهي
سيڪو طالب اُن جو آهي
ويل وجيئي ٽي واءِ

عشق محمدڻ تخت ڪمالي
وِرهه وحدت ۾ وئي وصالي
اهو ڪانَ جو اٿئي داءُ۔

اسان آدم تي هِت آئي هُون
سر سختيون سور سهائي هُون

ڪٿي مُلان واعظي نمازي هون.ڪاٿي عاشق بيسِر غازي هون
ڪاٿي رِند رضا تي راضي هون.سڀ صورت سير سمائي هون

عرش ڪُرش دي واسي هون.اِتّ عشق دي لئي تہ اداسي هون
ڪَڏان خوب خماريل خاصي هون.سڀ غير گمان وڃائي هون

ڪڏان شوق شريعت شامل هون.ڪڏان عين حقيقت عامل هون
ڪڏان طلب توحيدي تجمل هون.ڪڏان جوش خروش جلائي هون

ڪاٿي مستيءِ ۾ منصور ٿيوسي.ڪٿي رند قلندر مخمور ٿيوسي
ڪاٿي شوق شهودي شهور ٿيوسي.ڪاٿي سولي سر سلهائي هون

ڪاٿي شيرين ۽ فرهاد آهيون.ڪاٿي عشق ازل امداد آهيون
ڪاٿي بَر بحرآباد آهيون.اهو پنهنجو پول پُلائي هون

ڪاٿي سِر "محمدؐ سردار" آهيون.هر معني منجھ مختيار آهيون
ڪاٿي موج حُسن منٺار آهيون.ڪاٿي هوڪا حقيقي هُلائي هون.

چيف سردار محمود خان گهوٽو
المعروف
شهنشاھ سخي سردار محمدؐ فقير صوفي القادري
قلندر

m.facebook.com/ / Dargah Mohamad Faqir Ghoto

سردار محمدڻ فقير گهوٽو

(سُر ڪامول)

مين هون راجا۔خواجا مين هون
مالڪ ڪُل مختيار بہ مين هون

رانوڻ ڪرشن يٽ بہ مين هون
گرُو گوبند گِرنار بہ مين هون

آب حياتی خضر بہ مين ہون
دارا سڪندر سردار بہ مين هون

موسیٰ طور تجلی مين هون
قائم قلندر قربدار بہ مين هون

عبد بہ مين هون،معبود بہ مين هون
سولیٰ ء متی بردار بہ مين هون

پيرل* مين هون پارس مين ہون
او ڏيھ ڏٽی ڏاتار بہ مين هون

مين هان "محمدڻ" مستیٰ ء مُحڪم
انا احمد اظهار بہ مين هون

*
هادي شهنشاه پيرل
فقير،مالڪ سردار
محمدڻ فقير جن جا
مرشد پاڪ آهن

سردار محمدؒ فقير گهوٽو

جي ئي حد حجابين اَڙيا،
سي چاڙهي عشق نہ چڙهيا،

نفل نمازان سوين سجدا،
ڪوڙين ڪتابان پڙهيا،

تقوا طاعت وِرد وظيفا،
اهي طلب طمع ۾ تڙيا،

شان شرف لئہ بازيون بنائن،
اهي مُصلي مَڪر جي مَڙهيا،

ڏڪي دوزخ بهشت دلاسي،
وهم انهيءَ ۾ وَڙيا،

"محمدؒ" مرد سيئي سڄڻ،
جيڪي سوز سورن ۾ سڙيا.

m.facebook.com/ Dargah Mohamad Faqir Ghoto
For more poetry plz visit page on facebook

ناهي ويل سمهڻ جي-آٿي ڪر تون يار ڪتڻ جي

سڪ سچي سان ڪَت تون-ڏاڍي ڪر تون ڪنبڻ جي

سورن واري ڳالهڙي-ناهي ڪنهن جي سلڻ جي

هي دنيا اٿئي اڍائي گهڙيون-همٿ ڪر تون هلڻ جي

پنڌ ڪر تون پِرت سان-راتيون ڏينهان ڪر تون روئڻ جي

”محمدڻ“ مست ٿيءُ مُدامي-سدا ڪر تون سڄڻ جي

شهنشاھ سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو

For more poetry plz visit page on facebook گهوٽڪيءَ جو گهوٽ

m.facebook.com/ Dargah Mohamad Faqir Ghoto

هادي سردار محمدڻ فقير گهوٽو صوفي القادري قلندر

مار نہ ماٺا ڪري ڪري،
دلبر مونکي ذري ذري.

چاھ مئون ڇُوڇي ڇڏي ٿي ڏيئي،
سوچ ۽ سمجھ سموري ويئي،
مشڪل ۾ آ ڪايا پيئي،
باھ ٻِرھ جي ٻري ٻري.

ساقي آھين سمجهي سگھين ٿو،
اُڄَ جو عالَم ڏِسي سگھين ٿو،
جوش سخا جو رکي سگھين ٿو،
جام ڏي هٿ سان يري يري.

"محمدڻ" سان تو قول ڪيا ھا،
کھڙا کھڙا ٻول ٻَڌا ھا،
وصل جا واعدا پاڻ ڏِنا ھا،
ھاڻي گھارين پَري پري.

ٿلھ:

روز ازل کان آهي مُنهنجي،
دل آ توسان اَڙِي اَڙِي.

١- ننڊ ڦِٽي آرام هليو ويو،
گهاريان ٽڪ ۾ گهڙِي گهڙِي.

٢- وِرھ اوهانجي ونگي ڇڏيو آ،
قرب ۾ دل آ ڳَڙِي ڳَڙِي.

٣- پُڇڻ مريض کئون جائز آهي،
لاڙو ڪري اچ لَڙِي لَڙِي.

٤- "مَحمدڻ" پالي پيار جي خاطر،
سهندِي دل ڪيئن تَڙِي تَڙِي.

سردار محمدڻ فقير گهوٽو

Arif
m.facebook.com/Dargah Mohamad Faqir Ghoto/گهوٽڪيء جو گهوٽ

اسم اللّٰه، جسم مُحمّدؐ ساڳيو سر تون دستگير
جيئي، جيئي شاهه جيلاني هر مظهر پيران پير

تون حُضور پُرنور صَلّيٰ اللّٰهُ عَليهِ وَسَلّم
تون ذات ڪبريا جي وڏائي ۾ ڪاملَ ڪُل قدير

اصحاب خلافت امامت ولايت ولي
اَلعُلماء وَرثۃُ الاَنبِياء، خيرُالورا خبير

غوثُ الاعظم قُطب العالَم مجدد حقيقت
اوتاد ابدال اولياء منجهه شاهه ميران مير

مرشدنا سيدنا ومولانا منجهه معرفت
ڪُنتُ ڪَنزاً مخفياً جي راز جا عين اللّٰه اڪثير

سخاوت شجاعت ڪرامت عنايت جا اولي الامر
رحمت شفقت جا بحر بي نظير

لمحات شمعات چراغ روشن
نورُ اعليٰ نورُ گوهر دل پذير

”محمدنؒ“ عاجز، ”محمدنؒ“ منگتو، ”محمدنؒ“ منگي دان
جود ڪرم جي ڪمي نہ تو وٽ شاهِ نجف والي وزير.

مسودار
محمدنؒ
فقير گبوٽو

دل لُٽڻ جي واسطي ڪيڏا ڪرين سينگار تو،
پيچ پائڻ واسطي چوڙي چڏين تون وار تو.

ابتدا ۾ تو ڪيا ها قول کھڙا قربدار،
هاڻي آخر ۾ ڪرين ٿو وهم ۽ ويچار ڇو؟

رَبِّ اَرنِي مون چيو هو لَنتَرانِي تو چيو،
مام ۾ موسيٰ هيو اسرار ۾ امرار ڇو؟

پيار مئون پيدا ڪري مهمان جنت جو ڪَيَئِہ ،
داڻي ڪائڻ جي سبب ايڏي سزا سرڪار ڇو؟

"محمدڻ" هو ڏوھ ڪِٿِ منصور جو مُلان ٻُلا،
توئي انا الحق چوايو پوءِ سزائيدار ڇو؟

چيف سردار محمود خان گھوٽو
المعروف
شھنشاھ سخي سردار محمدڻ فقير صوفي القادري قلندر

دم اللہ خيال مُحمّد،
اها برھ جي بازي سمجهي ڪير.

امر عشق جي ايئن ڪرايو،
عاشق ڪڏ وڇئون تون وير.

پنهنجي رمز پاڻ ٿو ڄاڻين،
ڀيد انهيءَ جو بيحد ڀير.

پنجتن پنج حواس ٿي پنهنجا،
ايئن پاڻ سڃاڻج پنهنجو پير.

چار عناصر چارئي يار پنهنجا،
ناهين انهيءَ ۾ ڦند ڪو ڦير.

روح پنهنجي ڪي راز سان ريجهايئه،
جهڙو ڀاءُ تهڙو آن سير.

محبت خاطر ايئن بڻجي آئين،
آهين عليؑ،احمدؐ هڪڙو شير.

راز "محمدڻ" رل مل سارو،
ڪهڙو آهي باقي ڪنهن جو غير.

شهنشاهه سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو

m.facebook.com/Dargah Mohamad Faqir Ghoto OR

گهوٽڪيءَ جو گهوٽ

شهنشاھ سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو

اصل آھيان مان اھوئي الله.بُرقعو پائي ڀيد ڀُلايم

ھر ڪنھن خَرقي راز نرالو،ڪري ڪثرت وارو ڪَلاءُ
سڀ ڪنھن سان ڳجھو راز رَلايم

پنھنجي ڏسڻ جي خاطر ھتڙي،ڪَيم عشق سندوئي اپاءُ
موج انھيءَ ۾ ميم ملايم

ازخود مستي اظھار جي ڪَيڙو،ڀي نہ سُجھي ڪائي واھ
پوءِ راز رکي وري سرڙو سلھايم

ھن صورت جي سانگ سيھي ۾،وري شوق ڪيو شھنشاھ
موج منصوري ميدان ملھايم

سر "محمدڻ" ساڳيوئي آھيان،پر امر جو آڙاھ
جان جسم ڪي ھتڙي جلايم.

m.facebook.com/Dargah Mohamad Faqir Ghoto OR
گھوٽڪيءَ جو گھوٽ

دل جو ڪتاب ڪافي-عاشق جي آ ڏسڻ لئہ ،
مظهر سچو سمايل-آ پاڻ کي پَسڻ لئہ.

ڪرسي ۽ لوح جو آ نقش و نگار ناظر،
مستور ٿيو ظهور آ -ان راند جي رَسڻ لئہ .

سِر ۽ جبين ثابت اظهر عُروج آهي،
فارغ فڪر فنا ٿيو ـ ڳُن ڳيان جي ڳسڻ لئہ .

مخمور و مست آهيان خوبن جو خيال دل ۾ ،
وسڪارو مئي جو آهی-آئی آ رُت وسڻ لئہ .

سِر تي ٿئي سِر جو سودو صحيح سراسر،
منهنجو مُطالعو آهي-اي "محمدڻ" کُسڻ لئہ

چيف سردار محمود خان گهوٽو

المعروف

سخي سردار محمدڻ فقير قلندر

سرڪار ياعلي،حقدار ياعلي،سوالي ڪڏهن نہ خالي،
دربار ياعلي، ڏي ديدار ياعلي

بعد نبوت والي ولايت،قائم قيامت تائين امامت،
تنهنجي سخاوت،تنهنجي عنايت،دارين سندو مختيار ياعلي

هر مشڪل حاضر حامي علي آ،سڀ ڪامل رهبر وارث ولي آ،
اول آخر خَفي جَلي آ،وقت ڏُکئي اظهار ياعلي

ٿُنهنجي دران ٿئي سڀ جي پوري،ٻئي در ناهي اهڙي منظوري،
هر ڪامل اڪمل تنهنجي حضوري،تون حاضر هم دم هربار ياعلي

ٿُنهنجي نزاڪت تنهنجي لُطافت،تنهنجي شجاعت تنهنجي ڪرامت،
تنهنجي سعادت تنهنجي شهادت،سڀ صورت سيرت سردار ياعلي

فيض فقر جو دَرُ پڻ تون آن،هر حالت حيدر صفدر پڻ تون آن،
سڀ جو هادي رهبر پڻ تون آن،منهنجو اهو اعتبار ياعلي

جنهن کي ڀاهين جنهن کي ٺاهين،ڪنهن کي ٻاٽئين ڪنهن کي لاهين،
ڪنهن سان هردم حاضر آهين،اهڙا ٿنهنجا اسرار ياعلي

مالڪ گنج خزانن جو تون،وارث وسيع جهانن جو تون،
فاضل حديث فرمانن جو تون،ٿُنهنجي ڪُل اختيار ياعلي

تون حوض ڪوثر جو ساقي ثابت،يارمُحمّدياقي ثابت،
رَبّ پاڪ سان هڪ حق باقي ثابت،قوتِ پروردگار ياعلي

تي "محمدڻ" جي وڃي پوري مُدعا،مليو شان شاهي ٿنهنجي دَرَجي گدا،
جيڪي تو وٽ آ سڀ راهِ خدا،ٿُنهنجا لائق ٻانيان لک بار ياعلي

سردار محمدڻ فقير گهوٽو

Photex
فوراً

سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو

عشق امام مهدي.دجال ڏئي جو ڳاريو،
جذبو مسيح دم آ.مُرده دليون جيئاريو.

مذهب منجهايا ماڻهو هرڪو ٻڪي ٽو ٻاٽيون،
سياست ڇپايو سچ کي ڪُوڙن جون ڪيئي لاٽيون،
ظاهر جا فرق ٽوڙي.باطن پنهنجو سينگاريو.

فرقان جي فرمودي اسلام آ ايڪائي،
سمجهو سيئي سالڪ ٻوڙي ڇڏيو ٻيائي،
اتحاد ۾ ايثاري.هڪٻئي مٿئون گذاريو.

روح محمود ٻنجي بت شڪن سڏايو،
لات منات مدعي ڪوٽ ڪفر اُڏايو،
مسلم جنهين جو نالو.سِر کي اوئين سنواريو.

باطل بيهي نه سگهندا غيرن جي ناهي امانت،
پاڪن کي پاڪ ملندو حامي سندي حمايت،
حق جو ڪمال هٿ ڪيو.وهم سيئي وساريو.

همت هُماءَ سمجهو سٺي ڇڏيو مونجهاري،
بيسر ٿيو بهادر عقل ڪلي اختياري،
ڪلمو تلوار ڪامل.سورج سيني اپاريو.

توحيد جو آ مقصد حاصل ابدي حياتي،
فرقي فڪر فنا ڪيو درد جاڳائي ذاتي،
اسلام جي حقيقت.اوٽر ڏيئي اٽاريو.

دل جو هي ديس "محمدڻ" آباد آهي ڪرڻو،
پهرين دنيا ۾ آهي مرڻئون اڳي جي مرڻو،
فصل بهار ٻنجي باغ وطن سڏاريو.

صورت ۾ آ سَير سمورو-ذوق رکي ڏِس ذاتي وو يار

رِند پروڙن راز اِنهيءَ کي-مَردن مام سڃاتي وو يار

منصوريءَ جي مستيءَ ڏاران-ڪين ٿئي اثباتي وو يار

پوندي قبول تڏهن اي عاشق-هڻ هُئڻ کي لَا جي ڪاتي وو يار

قول ۾ رهه تون "محمدڻ" قرارو-ڇو ٿو ٿئين هرڏاتي وو يار.

شهنشاهه سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو صوفي القادري قلندر ؒ

M.FACEBOOK.COM/DARGAH MOHAMAD FAQIR
GHOTO OR گهوٽڪيءَ جو گهوٽ

شهنشاه سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو

سالڪ سُڄاڻين،سالڪ سُڄاڻين،
سالڪ سُڄاڻين صفات.

هُوَ الاَوَل،هُوَالآخر،هُوَالباطن،هُوَالظاهر،
نُور سارو تجلات.

هِردي اندر ڪير ٿو ٻولي،راز رموزي عبدي اولي،
فرق ڪهڙو منجهه ذات.

نينان نرواري ، اوج اسراري ،
حُسن سارو اثبات.

پاڻ پوڄاگر پاڻ پوڄاري،بازي بازيگر جوڙي ساري،
"محمدڻ" ڪرين تسلات.

شھنشاھِ شاھان ھادي سردار محمدڻ فقير گھوٽو

انسان سبحان اعظم شان،
ڇُوني بيڇُوني انسان اعليٰ

ڪتي آدمؑ شيثؑ اظھار ٿيا۔ڪتي ھابيل قابيل تڪرار ٿيا
ڪاٿي نوحؑ نبي عاد نروار ٿيا۔بيرنگي رنگوني انسان اعليٰ

ڪاٿي دائوڊؑ دھشت سليمانؑ ٿيا۔ڪتي موسيٰؑ ۽ عيسيٰؑ عمران ٿيا
ڪتي ابراھيمؑ آذر نيشان ٿيا۔دروني بيروني انسان اعليٰ

ڪتي ادريسؑ الياسؑ آثار ٿيا۔ڪتي يعقوبؑ يوسفؑ دلدار ٿيا
ڪتي اسماعيلؑ اسحاقؑ ذبح دار ٿيا۔خوني صھوني انسان اعليٰ

ڪتي افلاطون،طاليس،لقمان ٿيا۔ڪتي بھرام،باقا،خاقان ٿيا
ڪتي سڪندر،دارا، شاھان ٿيا۔گُوني بگوني انسان اعليٰ

ڪتي نمرود،شداد،فرعون ٿيا۔ڪتي بلقيس،بھلول،ھارونؑ ٿيا
ڪاٿي حاتم،ھامان،قارون ٿيا۔ديني بيديني انسان اعليٰ

ڪتي عبدالله احمد ختم النبيؐ۔ڪتي حسنؑ،حسينؑ و خاتون عليؑ
ڪتي اصحاب القاب عبد النبي۔نگيني نگوني انسان اعليٰ

ڪتي رھبر ھادي رحمان ٿيا۔ڪتي معشوق،عاشق پريشان ٿيا
ڪتي سائين خادم حُڪمان ٿيا۔نموني نموني انسان اعليٰ

ڪتي موسيٰ مدھوش ڪوه طور ٿيا۔ڪتي سولي برسر منصور ٿيا
ڪتي مذھب مُلن مذڪور ٿيا۔ناحقوني حقوني انسان اعليٰ

ڪتي مائٽ دوست برادر ٿيا۔ڪتي مُدعي مُدعا شران شِر ٿيا
ڪتي حاڪم حڪمت سراسر ٿيا۔ڏوني يڪوني انسان اعليٰ

ڪتي موج "محمدڻ" مسرور ٿيا۔ڪتي راز پوشي مشڪور ٿيا
جِت ڪِٿ ھر رنگ حضور ٿيا۔باطوني ظھوني انسان اعليٰ

ناز محبوب کي ڳَلَ ۾ پوندو.اِهو عشق جو سودو بحال آهي
کير کٽي هي درد جو بارُ.کنهن نہ بشر کي مجال آهي

خواب زليخان بيتاب جي کَيَڙو.عشق سندوئي سوال آهي
يوسف جهڙو بازار ٿيو وکرو.اهو جذبي کشش جو جلال آهي

ميهر محبت جهرجهنگ ٻيلن.ٻٽيو مينهِن جو ميهوال آهي
ڏس کيئن سُهڻي پوءِ سِيرَ ٻُڏي.اهو آهہ درد احوال آهي

رانجهن تخت هزارو ترکي.موتڻ تنهن کي محال آهي
هِيرَ واسينگ جي ڦوک ۾ جلندي.اهو جوڳيءَ جو جنجال آهي

پهرين پيار پنهل جو کافي.اهو واعدي وفا ۾ وصال آهي
آخر سور سسئي کي سامهان.کاتڻ کوه کمال آهي

”محمدڻ“ محبت ٺَرڙي* ٺڙکڻ.عشق عِنا* جي جمال آهي
عاشق آهہ اثر جو کائيندي.مذکور مٿيون ئي مثال آهي.

هن جو هجڻ حجاب آهي ـ جيئن ابر مٿئون
آفتاب آهي ،

ايئن ڪيئن ٿيندي روشنائي ـ مٿان جسم
سندوئي گرداب آهي ،

ذاتي ظهورو ايئن نا ٿيندو ـ جڏهن تون مان
سندوئي تاب آهي ،

پئہ پڌر نڪري حجابئون ـ اهو خاصن کي تہ
خطاب آهي ،

وهم ڇڏي سڀ ٿيءُ وصالي ـ پوءِ مُک محبوبي
مهتاب آهي ،

باقي "محمدڻ" برسر بحالي ـ شائقن اهو
شتاب آهي ـ

(شهنشاه سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو
صوفي القادري السروري قلندر)

سُر ڪيڏارو

موکي ماتم آهي شبيران ،
ڪُٺا ڪربل وچ صغيران .

هليا سات لڏائي سونهارا.ٻَڌي موڙ محب موچارا،
ڪاهي ڪَستئون قاف ڪوهيارا.آيا عشقئون شاهه ميران.

ڪَيِئن ڪوفين هدايت ڪائي.جاڻي شان سيد شهنشاهي،
رکي رايو امر الاهي.ڏِنئين جان جسم تيران.

لڳي جنگ جوڏن جباري.ڪَيئون ڪُسندي وارئون واري ،
پوي قهر ڪوفين تي قهاري.جنهن ماريا مرد مهميران.

ڪيڏو ظلم ظالم ڪرايو.ڪارڻ دنيا دين وڃايو،
ڪيڏو سور سيد سهايو.بند پاڻي آنُ اميران.

ٽيو ڪِيس ڪربل واري وادي.ڪئي ڪوفين پنهنجي خرابي،
لڏي هوت ويا ٽي بربادي.ڪيو حشر مَلڪن حُوران.

ويا منڙا محب ماهي.ڏيئي سرڙا رکيئون تاج شاهي،
ٿيا مالڪ مُلڪ خدائي.رکي سر اڏيءَ تي پيران.

مردن مام "محمدڻ" موچاري.ڪوئي جاڻي سالڪ ساري،
ڪٽي بار بِرهه جو باري.ٽيو قيدي شام عابد اسيران.

شهنشاهه سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو

سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو

عشق امام مهدي-دجال ڏئي جو ڳاريو،
جذبو مسيح دم آ-مُرده دليون جيئاريو.

مذهب منجهايا ماڻهو هرکو بَکي ٿو باتيون،
سياست ڇپايو سچ کي ڪُوڙن جون ڪيئي لاتيون،
ظاهر جا فرق ٽوڙي-باطن پنهنجو سينگاريو.

فرقان جي فرمودي اسلام آ ايڪائي،
سمجهو سيئي سالڪ ٻوڙي ڇڏيو ٻيائي،
اتحادءِ ايثاري-هڪڙئي مَٿئون گذاريو.

روح محمود ٻڌجي بت شِڪن سڏايو،
لات منات مدعي ڪوٽ ڪفر اُڏايو،
مسلم جنهين جو نالو-سِر کي اوئين سنواريو.

باطل بيهي نه سگهندا غيرن جي ناهي امانت،
پاڪن کي پاڪ ملندو حامي سندي حمايت،
حق جو ڪمال هٿ ڪيو-وهم سڀئي وساريو.

همت هُماءُ سمجهو ستي ڇڏيو مونجهاري،
بيسر ٿيو بهادر عقل ڪلي اختياري،
ڪلمو تلوار ڪامل-سورج سيني اڀاريو.

توحيد جو آ مقصد حاصل ابدي حياتي،
فرقي فڪر فنا ڪيو درد جاڳائي ذاتي،
اسلام جي حقيقت-اوتر ڏيئي اتاريو.

دل جو هي ديس "محمدڻ" آباد آهي ڪرڻو،
پهرين دنيا ۾ آهي مرڻئون اڳي جي مرڻو،
فصل بهار ٻڌجي باغِ وطن سُڌاريو.

m.facebook.com/Dargah
Mohamad Faqir Ghoto

بر سینه از عشق ما صورت جانا ظاھر کرد
(اپنے سینے میں عشق سے صُورت جاناں کو ظاہر کیا)
آب گل را ذات حق سوئی معنی ظاھر کرد
(آب و گِل (خاک و پانی) سے ذات حق کی وہی معنیٰ آشکار کی۔)
دور شد در جذبه علم عقل و خود کشی
(اگرچہ علم و عقل اور خود کو شکست کرنے کا شوق کافی بعید تھا)
زنار بندم، ترک طیبی، ثابت صنعیانا ظاھر کرد
(لہذا میں نے زُنار باندھا، عیش ترک کیئے اور شیخ صنعان کی روش ظاہر کی)
مئی کشی منصور را آواز اناالحق در خودی
(منصور کی مئے کشی سے اندر (باطن) سے آواز اناالحق نکلی)
دار بر اسرار سر نیزی نیشانا ظاھر کرد
(پھانسی کے تختے پر و نیزے پر لٹکتے ہوئے ذات حق کے اسرار کو ظاہر کیا۔)
شاه خوبان می رقصم دید در پیشی فدا
(شاہِ خوباں کو جب دیکھا تو میں محو رقص ہوا اور ان کے سامنے فدا ہوا)
ناز طرزش عشقه همه شانا ظاهر کرد
(پیارے (ناز دکھانے والے) نے عشق کے ذریعے سب چیزوں کو آشکار کیا۔)
تخت عرشی نظر پیش خرقعه خاکی شد اختیار
(تخت عرش میرے پیش نظر تھا لیکن میں نے خرقۂ خاکی کو اختیار کیا)
مئی خواهی وصل باش پر پیمانا ظاهر کرد
(میری خواہش پر وصل جاناں سے لبریز پیمانہ ظاہر ہوا)
منم شهباز "محمدن" فیض از درگاهی شدم
(میں ، "محمدن" اس درگاہ کے فیض و عنایت سے شہباز بنا۔)
همہ اوست از هست ما ال آنا ظاهر کرد
(ہمہ اوست (سب وہ ہے) سے سب میں ہوں آشکار کیا۔)

(مترجم، فقیر طارق حیات لاشاری)

شهنشاه سخي سردار محمدنؒ فقير گهوٽو صوفي القادري قلندرؒ

حق موجود سدا موجود

ٿي نہ عاشق پِير ـ شيخي پيريءَ ڪئون بِرھ بيزاري

ڪٽي ملامت مٿي منصوري ـ ڦالم ٿيءُ تہ فقيِر

سر ڪفر جي فتويٰ وسائج ـ ثابت رکي پنھنجو سيِر

پا ٿھئي عشق ڪندو اثباتي ـ ڇڏ ھنر حيلا ويِر

جو ڪجھ آھين سوئي "محمدڻ" ـ آھين مُلڪ ساري جو امير.

چيف سردار محمود خان گھوٽو

المعروف

شھنشاھ سخي سردار محمدڻ فقير صوفي قادري قلندر

m.facebook.com/Dargah Mohamad Faqir Ghoto

هندي ڪلام

ورگ ورگ جے سار، برم سری سو رنگ سمنتا

طرح طرح جي شين ۾ اها آتما (روح الاعظم) آهي.مالڪ پنهنجي اندر ۾ سو رنگن ۾ موجود آهي

رانوڻ کرشن مورے نامش، گُرو جن پرتھ اُپکار

رانوڻ، ڪرشڻ اهي سڀ منهنجا نالا آهن.گرو (مرشد) التجا ڪرڻ جي شرط تي احسان.ڀلائي (اُپڪار) ڪئي.

درشٹ دیوے سمادھا ہرشے، نرگ سُرگ نمشکار

هر شيء ۾ ڌيان وسيلي اها ذات ڏس.جنت ۽ دوزخ کي سلام ڪر (يعني ان جي طلب نه ڪر)

مرگ ملا رے جیئسے جیوت، شردھا رسیلے راجیکار

جيئن موت (مرگ) مليو آهي،تيئن حياتي (جيوت) به مليل آهي. اعتقاد،ايمان (شرڌا) سان ئي تون مالڪ خدا تعاليٰ وٽ پهچي سگهين ٿو.

مصور مگر نا سرو پا دیوت، جگت جگت کا راجکمار

هو (مالڪ) نقش چٽيندڙ آهي.ڪيس نه سر آهي نه پير اٿس.هر جڳهه جو هو بادشاهه آهي.

بیاس "محمدڻ" برس بھگوانے، پنڈت مالھا مرسار .

هي "محمدڻ" جي ڪليل وضاحت بارانِ رحمت (خدائي وسڪارو) سمجهه.اي ديني عالم (پنڊت) هن کي نصيحت جي مالها ڄاڻ.

شهنشاهه ستگرو سردار محمدڻ فقير گهوٽو

هتڙي جنهن سڃاتو-هُت بي ديدار ٿيندو
هتڙي نه جنهن سڃاتو-هُت بي انڪار ٿيندو

جهڙي خيال جيئندين-هُت بي اوئين تون ٿيندين،
سڀئي حساب ڏيندين-باطن اظهار ٿيندو

سِرَ ڪي آهي سڃاڻڻ-پنهنجو پاڻ ڪي ئي جاڻڻ،
قطرو نه غير آڻڻ-فعلن مختيار ٿيندو

آدم سندوئي اولو-وهمن وِڌو آ رولو
پائي بشر جو چولو-ثابت سردار ٿيندو

صورت جو سانگ ناهي-ڪثرت بازي بنائي،
انسان مخزن آهي-اهڙو اقرار ٿيندو

"محمدڻ" سڃاڻج معنيٰ-سا جند جان آهي جانا،
آباد ڪر آستانا-اصلي اسرار ٿيندو

اصل آهيان اُهوئي الله- بُرقعو پائي پيد ٿيلايم

هر ڪنهن خرقي راز نرالو ڪري ڪثرت وارو ڪلاءِ
سڀ ڪنهن سان ڳجهو راز رلايم

پنهنجي ڏسڻ جي خاطر هتڙي، ڪيم عشق سندوئي اپاءَ
موج انهيءَ ۾ ميم ملايم

از خود مستي اظهار جي ڪيئڙو بي نه سمجهي ڪائي واهه
پوءِ راز کي وري سرڙو سلهايم

هن صورت جي سانگ سيهي ۾ وري شوق ڪيو شهنشاهه
موج منصوري ميدان ملهايم

سر "محمدڻ" ساڳيوئي آهيان، پر امر جو آڙاهه
جان جسم کي هتڙي جلايم.

سُهڻل ڪرِنه ماڻا ، پرديسيءَ ڪي پيار ڏي
سڪ منجهارئون سهڻا سائين عاشق ڪي ديدار ڏي

ديس ڇڏي پرديس تي آيس تنهنجي ڪري مجبور ٿي
خلق سڄي جون خواريون سِرَ تي مون ڪنيون منظور ٿي
ليڪي وري ڪين ٿو ليڪين اهڙا نه آزار ڏي

دل ڦُري وري ڪين ڏسين ٿو اهو مونکي ارمان آ
هيءُ ويچارو بيوس ٿي تنهنجي قدمن تان قربان آ
ڏارين توڙي ڏِڪارين دلبر اهو اصل اقرار ڏي

تنهنجي ملڻ جي راتيان ڏينهان اِهائي مونکي آس آ
تنهنجي هٿان اي پرين پيارا پيالي پيئڻ جي پياس آ
پُرڪري پيمانو ڪٽي مونکي نروار ڏي

ماڻهو چوَن "محمدڻ" الائي ڇو ٿيو مستان آ
تو هنيو هو تير نظر جو سو ٿيو نيشان آ
پانيان عنايت سڀ ڪجھ توڏانهن پنهنجو ئي تون پيار ڏي.

m.facebook.com/Dargah Mohamad Faqir OR ڪهوتڪيءَ جو ڪهوٽ

دل جو ڪتاب ڪافي-عاشق جي آ ڏسڻ لئہ،
مظهر سچو سمايل-آ پاڻ کي پسڻ لئہ

ڪرسي ۽ لوح جو آ نقش ونگار ناظر،
مستور ٿيو ظهور آ-ان راند جي رسڻ لئہ

سِر ۽ جبين ثابت اظهر عُروج آهي،
فارغ فڪر فنا ٿيو- گُن گيان جي گسڻ لئہ

مخمور و مست آهيان خوبن جو خيال دل ۾،
وسڪار و مئي جو آهي-آئي آ رُت وسڻ لئہ

سِر تي ٿئي سِر جو سود و صحيح سراسر،
منهنجو مُطالعو آهي اي "محمدڻ" کُسڻ لئہ

چيف سردار محمود خان گهوٽو

المعروف

شهنشاهہ سخي سردار محمدڻ فقير صوفي القادري قلندر

شهنشاهه سخي سردار محمدؒ فقير گهوٽو

مار نه ماٺا ڪري ڪري،
دلبر مونکي ذري ذري.

چاهه مئون چُوچي چڙي ٿي ڏيئي،
سوچ ۽ سمجهه سموري ويئي،
مشڪل ۾ آڪايا پيئي،
باهه ٻرهه جي ٻري ٻري.

ساقي آهين سمجهي سگهين ٿو،
اڄَ جو عالم ڏِسي سگهين ٿو،
جوش سخا جو رکي سگهين ٿو،
جاآ ذي هٿ سان ڀري ڀري.

"محمدؒ" سان تو قول ڪيا ها،
کهڙا کهڙا ٻول ٻَڌا ها.
وصل جا واعدا پاڻ ڏِنا ها.
هاڻي گهارين ٻَري ٻري.

قلب بیقرار تھا ، عالم رویا آشکار تھا
چشم نرگس محبوب سے ، جلوہ حُسن جھلکار تھا

مدہوش ہم ہوتا ہوں ، مجنوں جیسا پریشاں
ایسا شراب پلایا ، مستی خمر خمار تھا

ایک نظر محبوب سے ، منصور جیسا حال ھم
سولی پہ سر چڑھانا ، کوئی نہ مجھ سے عار تھا

راز و نہاں افشاں تھے ، چُھٹ گئی عقل کی حالت
غائب جسم حُباب سے ، روح خود اظہار تھا

عطار کہتا ہے بے خودی سے ، نعرہ مَن خُدا ایم
وہ بھی کوئی حال ہے ، ایسا مجھے زوار تھا

بشری کے بھید میں "محمدن" رکھنا حفظ مراتب ،
بے ہوش کب ہوتا ہوں ، گاہے کبھی ہوشیار تھا

مرحبا ، مرحبا ، مرحبا ، مرحبا

جڏهن محب آيو دل شاد ٿي.تڏهن گهر ويراني مان آباد ٿي،
مونکي سڪ سچيءَ مان هي امداد ٿي. مرحبا ، مرحبا ، مرحبا.

منهنجي ڏک درد جو ويلهو ويو.سدائين سکن جو سهيلو ٿيو،
مونسان قدرت قسمت ميلو ڪيو.مرحبا ، مرحبا ، مرحبا.

جڏهن يار جانيءَ جو جلوان ٿيو.تڏهن اڱڻ سارو شمعدان ٿيو،
مونسان محب منو مهران ٿيو. مرحبا ، مرحبا ، مرحبا.

اِنهيءَ عشق الهوت جي آشنائي ٿي. منهنجي سوڊل سهڻي جي شنوائي ٿي،
"محمدؐ" خوشيءَ جي دلرُبائي ٿي. مرحبا ، مرحبا ، مرحبا.

سخي سردار محمدؐ فقير گهوٽو

سدا وسرن ڪين اباڻا - مونکي ميلِ عمر مارون جا !

روز نهاريان واٽون تن جون - منهنجا نيڻ روئن ٿا نماڻا !

پلپل پورپون ٿا تن جا - مونکي سورن سان سامانڻا !

ڪين اچي ٿو قرار ڪوٺن ۾ - مان ته واريون ٿي پانيان وچاڻا !

ماندي تن لئه ڏادي آهيان - شال ملندا ساه سيباڻا !

"محمدن" سان اهي ملندا ڪڏهين - جن جا ٿاڪ ٿرن تي ٿاڻا .

چيف سردار محمود خان گهوٽو

المعروف

شهنشاهِ سخي سردار محمدن فقير صوفي القادري السروري قلندر

Photex
فوراً

سِڪُ حقيقي اُهوئي آهين - باقي پتڪ بيڪار دوليا !

گوندر گوشي غازي گذارج ،
پاڻهي عشق ڪندءِ اظهار دوليا !

چو تو پنهنجو پاڻ کي رولين ،
اٿئه پاڻ ۾ پنهنجو ديدار دوليا !

هتئون همت کي چو تو لاهين ،
ناحق نه ٿي نادار دوليا !

موج مَنجهيئي من ۾ ڇائج ،
ڪر نينهن اپٽن نروار دوليا !

منجم مئخاني "محمدن" سائين ،
صوفي ٿي سردار دوليا !

شهنشاهه سخي سردار محمدن فقير گهونو

خبر نہ پوي تي ڇا آهيان ڇا آهيان ،
محب چوي ٿو ڇڏ مان الله .

من ۾ دوست مست مدامي ،
ريءَ پنهنجي ٻيو ناهي ويساهه.

هڪ هستيءَ ۾ ٻي ڪائي نہ هستي،
آهيان پير ڪامل اِلا الله .

هڪ وجود ۾ ٻہ نہ سمائجن،
سُڻ سائين جي هيءَ تہ صلاح.

بيخودي ڪيو خود جي مانڪي،
آهي منصوري مان مباح.

ڪفر اڇي مون قائم ڪيڙو،
بيشڪ آهيان بقابِاالله.

مستي "محمدڻ" من تي غالب ،
جاڳيو جذبو جوش جلال الله.

شهنشاهه سخي
سردار محمدڻ
فقير گهوٽو

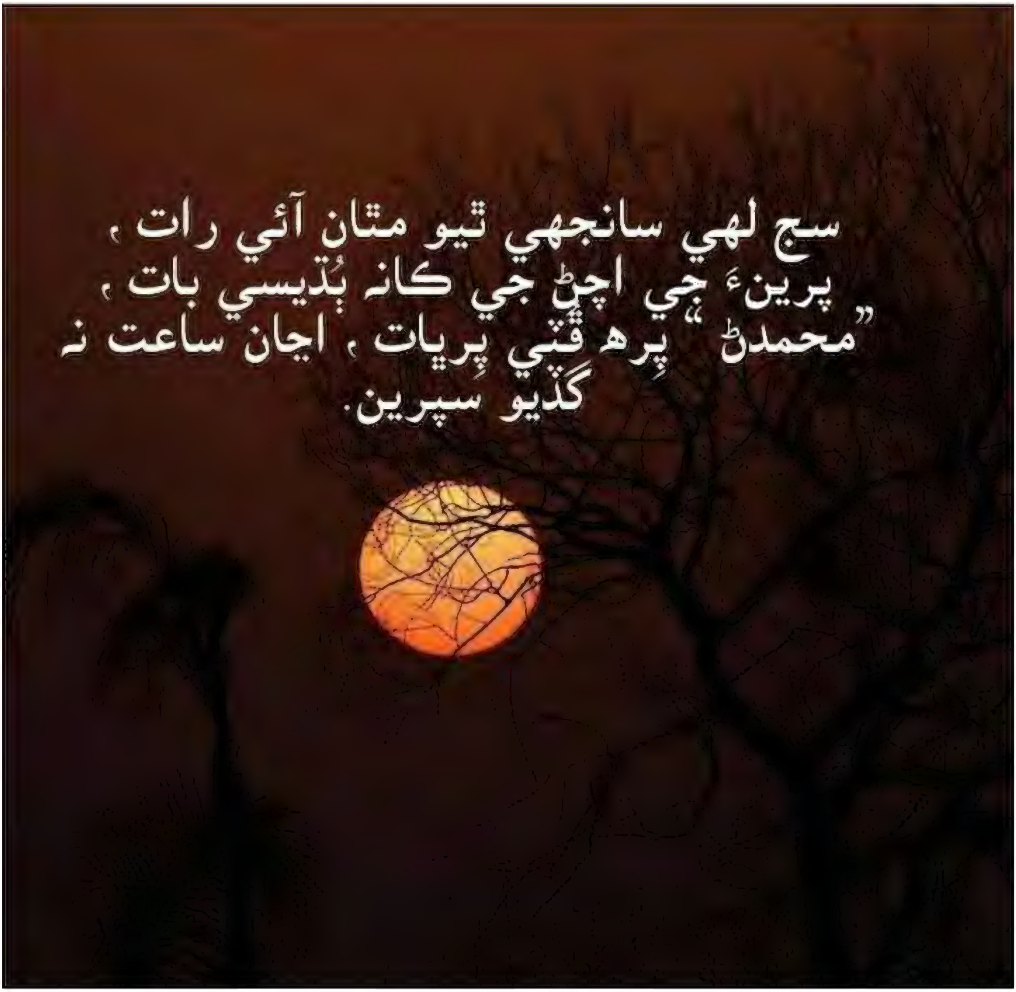
سج لهي سانجهي ٿيو مٿان آئي رات ،
پرينءَ ڄي اچڻ جي ڪانهہ ٻُڌيسي بات ،
”محمدڻ“ پِرهہ ڦٽي پِرڀات ، اڃان ساعت نہ
گڏيو سپرين.

مرشد اسانون ايوين فرمايا ته غير خيال نه آڻين.پاڻ سڃاڻين،

مُوتُوْ قَبْلَ اَنتَ مُوتُوْ چاڻُ اهو تون ڄاڻين.پاڻ سڃاڻين،

وَحده لا شرِيک لَہ هکو هک پڇاڻين.پاڻ سڃاڻين،

"محمدڻ" مرشد ڏيندءِ ساڻي.پاڻ سڃاڻين،

شهنشاهه سخي سردار محمدڻ فقير گھوٽو
صوفي القادري السروري قلندرؒ

شهنشاهه سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو

ڏٺو جنهن در عجيب جو وسريون تن وايون،
پاڻ پروڙي پاڻ ۾ ويا مُوتُو مام ملايون،
احياءِ عِنْدَ رَبِّهِم گيت وڃن ٿا ڳايون،
"محمدڻ" اهي مرڻ ملهايون، اظهاري ٿيا
عجيب ۾-

m.face book.com/Dargah Mohamad Faqir Ghoto OR گهوٽڪيءَ جو گهوٽ

هندي ڪلام

منتر منتر موري بنسيا موهن ـ بيرس برجا بنتا ري

مالا شالا من ڪي مورچ،
فلڪ دئيري نہ سمنتا ري

آوت جاوت سانس ڪي در سي،
چيتڪ چرم سي چمنتا ري

سُگر سُگر موري بلشي بانور،
اورنگ سيس نگر نا سنتا ري

تاس تمش موري ڪالي شنتي ،
بئنگ بئنگ نا ڪر چنتا ري

عمس برتا برشي برقي ،
ائورس ائورس ارگ اگنتا ري

سري ڪرشن ڪنيا ”محمدڻ“،
آپس موھ ڪي مالا منتا ري .

شهنشاھ ستگُرو سردار محمدڻ فقير گهوٽو

مذهب منجھايا ماڻھو ھرڪو بڪي ٿو باتيون،
سياست ڇُپايو سچ کي ڪوڙن جون ڪيئي لاتيون،
ظاھر جا فرق توڙي باطن پنھنجو سينگاريو.

شھنشاھ سخي سردار محمدڻ فقير گھوٽو
صوفي القادري السروري قلندرؒ

m.facebook.com/Dargah Mohamad Faqir Ghoto
OR گھوٽڪيءَ جو گھوٽ

فارسی غزل

برسینہ از عشق ما صورت جانا ظاھر کرد،
آب گل را ذات حق سوئی معنٰی ظاھر کرد،

دور شد در جذبہ علم عقل و خودکشی،
زنار بندم ترک طلبی ثابت صنعیانا ظاھر کرد.

مے کشی منصور را آواز اناالحق در خودی،
دار بر اسرار سر نیزے نیشانا ظاھر کرد.

شاہ خوباں می رقصم دید در پیشِ فدا،
ناز طرزش عشقۂ ھمہ شانا ظاھر کرد.

تخت عرشی نظر پیش خرقعہ خاکی شد اختیار،
مئے خواہی وصل باش پر پیانا ظاھر کرد.

منم شہباز "محمدن" فیض از درگاھی شدم،
ھمہ اوست از ھست ما ال آنا ظاھر کرد.

چیف سردار محمود خان گھوٹو المعروف سخی سردار محمدن فقیر صوفی القادری قلندرؒ

سُڻ منهنجي سدا - اسداللہ عليؑ

هي مال عيال قربان كريان هي جند جان آ توتئون فدا-اسداللہ عليؑ

تنهجي ديدار جو آهيان طالب توكئون دم نه جاليان جدا-اسداللہ عليؑ

تُنهنجي هجر حيران كيو توتي آهيان شيدا-اسد اللہ عليؑ

”محمدڻ“ هنجُون نير وهائي ٿي گداگر كري گدا-اسداللہ عليؑ

چيف سردار محمود خان گهوٽو

المعروف

سخي سردار محمدڻ فقير صوفي القادري قلندرؒ

رنداني راز جي سَڌڙين کهڙي سُڌ،
نَصرُ مِنَ اللّٰه چئي ڪامل ڏين ڪنڌ،
"محمدڻ" هوڪو ماريائون هر هنڌ،
صحيح سُڃاڻي سِر ڪي -
شهنشاه سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو
m.facebook.com/Dargah Mohamad Faqir Ghoto OR
گهوٽڪيءَ جو گهوٽ

سردار محمد فقير صوفي القادري قلندر رحمة الله عليه

جي چوين آهيان قلندر، ڪر سڀئي سامان تَرڪ

رتبو مراتب ۽ ناموس، شان ۽ خودمان تُرڪ

خيال خود منصور ڪر۔ مشرب رِندي منظور ڪر

پنهنجو پاڻ کي مخمور ڪر، نام ۽ نيشان تَرڪ

رِند مست ٿي مُدام تون۔ ڪر عشق کي امام

تون

ثابت ڪجان ۽ اسلام تون، جُزوي عقل ايمان

تَرڪ

انا الحق ھو الحق

انت الحق من الحق

آپ کرو دوائی ۔ مسیحا میرے درد کی رے

حالت میری کا واقف تم ہو، کون کریگا شفائی ۔ مسیحا میرے درد کی رے

تو بن مجھکو کیس جیلا، اور آپ کرو وفائی۔ مسیحا میرے درد کی رے

جان لبوں پر میری آتی ہے، اب سُر کی دیویں سوائی۔ مسیحا میرے درد کی رے

کھانا پینا کچھ نہیں راحت، لذت نہیں کا نُمائی۔ مسیحا میرے درد کی رے

"محمدن " مُدامی قریب المرگ ہے،اب تسلی دینا کائی۔ مسیحا میرے درد کی رے۔

چیف سردار محمود خان گھوٹو

عُرف

سردار محمدن فقیر صوفی القادری السروری قلندرؒ

یا محمدؐ یا علیؑ یا خاتونِ جنتؑ یا حسنؑ یا حسینؑ

سردار سيني، مهندار مڙني، آڌار امت مختيار نبيؐ آ

هيٺن همراهه، وِلهين واهه، نظر نيڪ نگاهه،
شفادار امت اظهار نبيؐ آ

سونهن سندو سرتاج، پنجن تَنن جو پاج، آهي خاتون محشر ڏاج
چمڪيدار امت جلويدار نبيؐ آ

يتيمن يار، غريبن غمخوار، شاهي شهريار،
حبدار امت وفادار نبيؐ آ

"محمدڻ" مسڪين، ڪر تون تسڪين، ٽيندو نيٺ درسين،
ذميدار امت لُطف دار نبيؐ آ۔

سردار محمدڻ فقير گهوٽو

سردار محمدڻ فقير گھوٽوصوفي القادري قلندر

سج لهي سانجهي ٿيو-مٿان آئي رات،
پرينء، جي اچڻ جي ڪانه ٻُڏيسي بات،
”محمدڻ“ پِرهه ڦُٽي پرڀات،اڃان ساعت
نه ڳڏيو سپرين

شهنشاهه هادي پاڪ جن پنهنجي وقت ۾ پنهنجي والد سڳوري جو عرس مبارڪ ٢١ ، ٢٢ ۽ ٢٣ رجب تي ڪندا هئا.ان عرس مبارڪ ۾ تمام وڏا وڏا عوشاق فقير شريڪ هوندا هئا،جن ۾ شهنشاهه فقير سيد انور علي شاهه سرڪار،مالڪ پاڪ محمد فقير گهوٽو،سخي داتا ولايت علي شاهه ڄنگ جيلاني، فقير شهنشاهه غمدل سائين ۽ ٻيا ڪيترائي درويش ايندا هئا.هادي شهنشاهه جي فرمان موجب ته هڪ دفعي غمدل سائين فرمايو ته،”محمدڻ سائين تنهنجي نام تان قربان ٿيان جي ههڙا عوشاق گڏ ڪيا اٿئي“.۽ انور لال متي مذڪور چئني عوشاقن سان مخاطب ٿي فرمايو ته ،”محمدڻ سائين ٢١ ، ٢٢ ۽ ٢٣ تاريخ جو ميلو ٿو ڪري سيئي عهد ڪيو ته پنهنجو عرس به ٢١ تاريخ جو هوندو“.

پوءِ سيني مذڪوره عوشاقن وچن ڪيو ته اسان جو عرس ٢١ تاريخ کان شروع هوندو پر صرف مهينو مٽيل هوندو.اهڙي طرح هائي انهن عوشاقن جا عرس مبارڪ ٢١ تاريخ کان ئي شروع ٿيندا آهن.

هوَ الحق۔أنتَ الحق

انا الحق۔مِن الحق

جنهن حياتيءَ جي طلب ڪرين ٿو۔سا ته سمجھ موت مثالي،
جنهن مرڻ ڪئون يار ٻڇين ٿو۔سو ته سمجھ موت وصالي،
راز انهيءَ جي رمز پڇاڻج۔پڇ هيڪر پنهنجي خود خيالي،
منجھ ظلمات ظهورو ظاهر۔ڪر تسڪين اها تسلاتي،
مرڻ انهيءَ جو گمان لاهي ڇڏ۔تي حلاجي همدم حالي،
موج "محمدڻ" پوءَ اسرار عياني۔پَس جلوا جمالي جلالي

چيف سردار محمود خان گھوٽو
المعروف
شهنشاهه سخي سردار محمدڻ فقير صوفي القادري قلندر

انا الحق

انا الحق

نون نروار ڪيو نينهن پنهنجي-نه ته اصلي هُيس غيبي غيب گمان،
نڪا صورت مورت ڏسڻ پسڻ جي-نڪو ڪو ظاهر نام نيشان،
معشوقي صورت مستان ڪيو-ٿيو نُور احمدي احسان،
جنهن جي جلوي روشن عرش فرش ٿيو-مانڪي به ڪَيئَنِ حيران،
محبوب مشاهدي مُصور آهيان-توڙي هجان لاحد لامڪان،
سِرَ اِنهيءَ ۾ آ سير سمورو-هت به آهيان اهو امڪان،
هن نظر وچِي هُتي روشن ڪيو-اهوئي ماڳ مڪان،
ظلمات ظهورو ازخود ٿِيڙو-هن اولي منجهان انسان،
اسرار ”محمدڻ“ سارو عيان ٿيو-جڏهين عشق ڪيو عُريان-

چيف سردار محمود خان گهوٽو
المعروف
شهنشاهه سخي سردار محمدڻ فقير صوفي
القادري قلندر

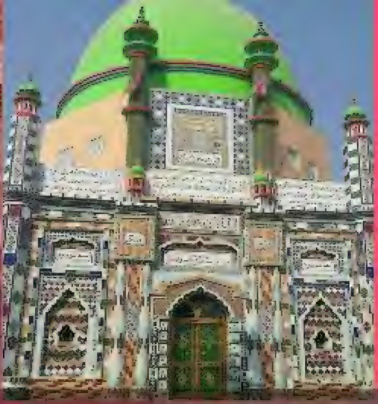

مرشد اسانُون ايوين فرمايا تہ غير خيال نہ آڻين-پاڻ سُڃاڻِين
مُوْتُوْ قَبْلَ اَنتَ مُوتُوْ ڄاڻ اهو تون ڄاڻين-پاڻ سڃاڻين،
وَحدَه لَا شَرِيكَ لَه هڪو هڪ پڇاڻين-پاڻ سڃاڻين،
"محمدڻ" مرشد تيندءِ ساٿي-پاڻ سڃاڻين.

شهنشاهہ سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو
صوفي القادري السروري قلندر رحہ

عينَ عاليِ عقابِ اڪيانَ.ميڏي سهڻي يار ديانَ

ڪاليانَ ڪجليانَ شوري شوق شتابِ اڪيانَ.ميڏي سهڻي يار ديانَ

عاشقانَ دي دل ڪَرِنَ فِيراقي اهي شمعدان شبابِ اڪيانَ.ميڏي سهڻي يار ديانَ

لٽڪي چٽڪي نازَ نزاڪت ڏيوَنَ دڙڪي ۽ دابِ اڪيان.ميڏي سهڻي يار ديان

”محمدڻ“ ڪوئي شير دلير هووي جيڪو جهلي تاب اڪيان.ميڏي سهڻي يار ديان.

چيف سردار محمود خان گھوٹو

المعروف

شهنشاه سخي سردار محمدڻ فقير صوفي القادري السروري

قلندر رحمۃ اللہ علیہ

حق موجود سدا موجود

جو دم جالين هن جهان ۾-سو گُوندر دم گُذار،
ڏُکن سندا ڏينهڙا،جهڙا اچني تهڙا گهار،
پائي ڏس پاڻ ۾،هيڏي هوڏي کين نهار،
حرص هوا کان پڇي وڃ،ٿي دنيائي کمن کئون بيزار،
مهڻا طعنا ساهي کڻُ تون،سِرَ تي باري ايندئي بار،
نظر منجهه تون نظر پچائج،رک هکا يار جي تار،
کُوڙي سنگت کوڙن يارن کئون ڏاريو ٿي ڏار،
يگانگي سان بيگانگي ٿيندي، هردم دوست سنڀار،
جيکي کرڻو سو اَڄُ کر تون، وري نه ايندئي وار،
ساعت ساعت کي سال سمجهه تون،ڏينهن آهين هتِ چار،
دم هکڙو بي بها موتي سمجهه تون،غفلت ۾ نه گُذار،
عمر تنهنجي آ چل پل جو چٽکو،همٿ کر هک وار،
متان پشيماني کرين پوءِ،ٿئين رَدُ دوست جي ديدار،
"محمدڻ" مرد ٿي هن ميدان ۾،کر روئڻ راتيان ڏينهان اختيار۔

سردار محمدڻ فقير گهوٽو

Arif

هت غيب الغيب گمان
هُت صاحب سر سبحان

هتي عاشق آهيان اداسي.هُت پياسن کيان پريشان
هتي سختيون صدمان سهان ٿو.هُتي تخت مٿي سلطان
هت حُسن لئي آهيان حيرائي.هُت حُسن وارا حيران
عدم منجهان ٿيم آدم پيدا.پوءِ هت نينهن ڪيم نيشان
هتي ٻانهو سڀ صورت جو.هُت شاهن جو شاهان
هتي چاچو مامو ڪنهن جو.هُتي لاشريڪي لاثان
هتي سِرَ ڪي سوليءَ سلهائيو.هُتي اثباتي آهيان عُريان
هت صفائي سچائي سرداري.هُت مالڪ ڪُل مَٽي جان
هتڙي عشق اچي ته آزاريو.هُت معشوقي مستان
هتي نفس مڪر شيطاني.هُت نفس ناهي شيطان
هتي هُل هنگامون هرجاءِ.هُت جنگ ناهي ڪو جهان
هتي هر ڪنهن ساڻ هلان ٿو.هُتي جسم ناهي ڪا جان
هتي ول چل رمزان نراليون.هُت ريت نڪا رسمان
باقي "محمدڻ" ٻرهه جي خاطر.هت آيس ٿي انسان

چيف سردار محمود خان کهوٽو

المعروف

شهنشاه سخي سردار محمدڻ فقير صوفي القادري قائد

Photex
فوراً

ملفوظات#01

قبله هادي شهنشاه سخي سردار محمدڻ فقير گهوٽو جن کان ڪنهن پڇيو ته سائين توهان ۽ محمد سائين جن ڪي هتان جا ماڻهو گهڻ پچاڻي ۽ سچاڻي سگهيا ۽ پري وارا فيض وٺي ويا اهو ڇا راز آهي؟ مالڪ هادي فرمايو ته ، ڏيئو جڏهن ٻرندو آهي ته ان جي هيٺان ويجهڙائي ۾ روشني ناهي هوندي باقي پري پري تائين ان جي شعاعن سان روشني ٿيندي آهي.

(ملفوظات سردار محمدؒ)

m.facebook.com/Dargah Mohamad faqir Ghoto
OR
گهوٽڪيءَ جو گهوٽ

اسم اللهؐ، جسم مُحمّدؐ ساڳيو سر تون دستگير
جيئي، جيئي شاهه جيلاني هر مظهر پيران پير

تون حُضور پُرنور صَلَّي اللّٰهُ عَليهِ وَسَلَّم
تون ذات ڪبريا جي وڏائي ۾ ڪاملَ ڪُل قدير

اصحاب خلافت امامت ولايت ولي
اَلعُلماء وَرثۃُ الاَنبِياء، خيرُالورا خبير

غوثُ الاعظم قُطب العالَم مجدد حقيقت
اوتاد ابدال اولياء منجهه شاهه ميران مير

مرشدنا سيدنا ومولانا منجهه معرفت
ڪُنتُ ڪَنزاً مخفياً جي راز جا عين اللهؐ اڪثير

سخاوت شجاعت ڪرامت عنايت جا اولي الامر
رحمت شفقت جا بحر بي نظير

لمحات شمعات چراغ روشن
نورُ اعليٰ نورُ گوهر دل پذير

”محمدڻ“ عاجز، ”محمدڻ“ منگتو، ”محمدڻ“ منگي دان
جود ڪرم جي ڪمي نہ تو وٽ شاهہِ نجف والي وزير.

محمدڻ
فقير گهوٽو

سُھڻن جي صفت ۾ الله پاڻ آيو،
صورت ۾ سمايو،لاھوتي لاٽان.

پائي خرقعو خاڪي۔اچي ٿيو اوطاقي،
ڪاتي ٿيو عوشاقي،محبت ۾ مستان.

حُسن جي سرداري۔ازل جو اقراري،
ديدن جو درٻاري،ديداري دُڪان.

بشر ۾ مثالي ۔ حقيقت وصالي،
جلالي جمالي ، نُوري ٿيو نيشان.

آيو سِر سينگاري ۔ نينھن جي نظاري،
عاشق ٿي اوتاري ، مچايِئِن مئخان.

آيو سِر سجاڻ ۔ پنھنجو پاڻ ڄاڻ،
نڪوئي غير آڻ ، بشر جو بَھان.

خاطر عشق اولو ۔ پائي ميم چولو ،
رکي پاڻ اولو ، ملھايَئين ميدان.

"محمدڻ" اداسي ۔ پيارل پياسي ،
ڪيو سڪ سناسي ، صورت لئه سيلان.

شھنشاھ سخي سردار محمدڻ فقير صوفي القادري السروري قلندر

خُسين بيلي گھوٽڪي

Visit page on facebook گھوٽ جو گھوٽڪي ء

در شانِ اقدس شهنشاهِ شاهان هادي دوران غوث زمان قطب الاقطاب مرشد و هادي قبله سردارن سردار محمدڻ فقير گھوٽو صوفي القادري السروري قلندر

مرشد هادي مالڪ مولا.مهدي آ مهدار محمدڻ

صورت سيرت حُسن حقيقي.سونهن پريو سردار محمدڻ

داتا دلبر دائم قائم.دل سندو دلدار محمدڻ

روزِ ازل کان روح منهنجي ۾.ٿُنهنجي آ تنوار محمدڻ

پياسو ٿُنهنجي فيض جو آهيان.پيالا ڀُر پيئار محمدڻ

”موهيل“ کي آ پڪ پريڻ ۾.هت هُت لهندو سار محمدڻ.

Sufi Muhammad Arif

"Mohyal"

سيني جو سردار محمدڻ هادي پاڪ فقير

تنهنجي دَرَ تي سوالي اچن ٿا
خالي واپس ڪين وڃن ٿا
درد پنهنجي جي دوا وٺن ٿا
تون شافي شفادار

صورت ٿنهنجي نُور نوراني
راز رکيل جنهن ۾ آهي رباني
ٿنهنجو ڪونهي مَٽ ۽ ثاني
سمجهو سڀ اسرار

محمد مالڪ پاڻ فرمايو
مون ۾ توم فرق جنهن پاتيو
پنهنجو پيڙو پاڻ بوڙايو
ٿيل ايهو اقرار

"موهيل" ٿنهنجو آهي ثناگر
منهنجي قبول هيء مدح ڪر
عشق پنهنجو پرپور عطا ڪر
مالڪ تون مختار.

Sufi Muhammad Arif

بيمار پيو آهيان ـ داروُن دوا ڪري وڃ،
ديدار ڏئي تون دلبر۔ منهنجي شفا ڪري وڃ .

حاڪم حڪيم حاذق منهنجو تون مسيحا،
بيحد بخار بدني داتا دفع ڪري وڃ.

دنيا جي گردش ۾ آهيان ڏاڍو مان قاتل،
امراض سڀ روحاني رهبر رفع ڪري وڃ.

”موهِيَل“ مُدامي تنهنجو محبوب آهي ””محمدڻ““،
محبوب پاڪ سان تون هردم وفا ڪري وڃ.

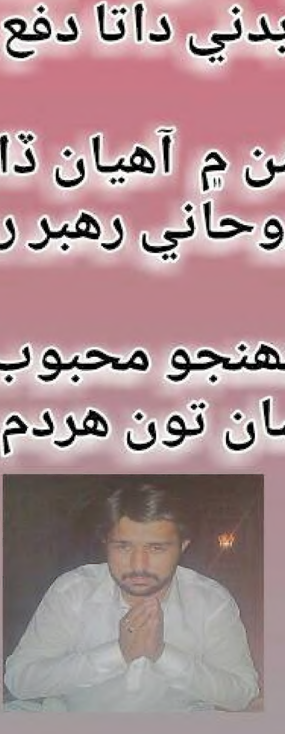

Arif Mohyal

شهنشاھ هادي سردار محمدڻ
عيبدار عاصي ذمي تي سنڀالڻ

Arif Mohyal

چیف سردار محمود خان گھوٹو

المعروف

شھنشاہ سخي سردار مُحمَّدؒ فقیر صوفي القادري السروري قلندر

حق موجود